

Ball de Sant Miquel i Diables — Santa Tecla 1993

LLUCIFER

(Al públic.)

El nostre Ball de Diables
ja ha tornat al carrer
per dir-vos les veritats
d'aquest món tan mentider.

Jo sóc el gran Llucifer,
i de l'infern he vingut
per poder-vos demostrar
que sóc el més gran banyut.

La Trompeta del Judici
em sembla que estic sentint
i, sense escoltar la veu,
els senyals vaig descobrint.

(Als diables.)

Alerta, diables meus!
Pareu molta atenció,
que els núvols del Cel s'apropen!
D'aquí en sento la remor!

Serà nostra la victòria
si no ens falten els tabals;
aquesta és la nostra festa
i la dels focs infernals!

(Als timbalers.)

Timbalers, doneu l'alarma!

(Els timbalers donen un cop de baquetes.)

Més!

(En donen un altre.)

Bé!

TIMBAL

(A Llucifer, sense moure's de la formació.)

Si tan fort maneü tocar

però guerra no veiem,
perquè triomfem millor
a degolla tocarem!

Als àngels que són al Cel
ja els vénen totes les pors
en escoltar el fort repic
d'aquests infernals tambors!
(*Repic de timbals.*)

LLUCIFER

(*Assenyalant Mascarón amb el dit estès, el qual es quadra sense moure's de la seva posició.*)

A tu, astut Mascarón,
et nomeno capità,
capità d'aquesta tropa
que a sant Miquel vencerà.

Amb la força que jo et dono,
tots els àngels de Miquel
ràpid hauran de morir
per tal de derrotar el Cel!

MASCARON

(*Avançant-se cap a Llucifer.*)

En donar-me el teu poder
en aquesta gran empresa,
el triomf en la batalla
no ens vindrà pas per sorpresa.

(*Dirigint-se a les tropes.*)

Amb foc infernal cremeu
les esquadres de Miquel!
Bona serà la notícia
de la derrota del Cel!

Fem tots junts foc a l'instant
en combat sense defensa!
Set rajos i set ballestes
al Cel llencem amb ofensa!

(*Mascarón i els set diables que representen els set pecats capitals criden a cor.*)
La victòria ja és nostra!

(*Mascarón es retira a l'esquerra de Llucifer. Tot seguit, cadascun dels set diables recitarà per torn el seu parlament, amb la maça sobre l'espatlla dreta, després d'haver entrat en*

escena tirant una carretilla. Mentrestant, els timbalers han començat a tocar i ho fan fins que esclata cada carretilla; hi tornen quan se n'encén una altra, i així successivament.)

DIABLE PRIMER: LEVIATAN

Sóc el primer i més altiu,
el més esvelt i enginyós;
em faig dir Leviatan:
com jo, no en trobareu dos.

Els meus aires de grandesa
i una enorme vanitat
tenen bons imitadors
en aquesta vil ciutat.

Que no heu vist, tarragonins,
que us escuren els calés
—amb tributs, pàrquings i llums—
un grapat de destralers

que van per l'Ajuntament,
i que us tapen la muralla
amb una carpa molt cara?
N'hi ha per fer-s'hi una palla!

DIABLE SEGON: MATMONA

Potser us sembla malament,
però a mi em diuen Matmona.
Sóc garrepa i ben feliç
només quan la bossa em sona.

Segur que em compadireu:
tinc les butxaques pelades
per raó d'aquesta crisi,
i només menjo arengades.

Però no només la crisi
és el que em fa apimar:
la meva més gran desgràcia,
ara us la vull explicar.

(Assenyalant l'Ajuntament.)

D'aquest ric Ajuntament
fa dos anys que tinc factures
i que encara no he cobrat...
cony, quines cares més dures!

DIABLE TERCER: ASMODEUS

Asmodeus és el meu nom
i de banyes, en tinc tres:
tres de llargues i aixecades...
suposo que m'heu entès!

Sempre m'havia cregut
el més gran degenerat,
però admeto amb desgana
que no era veritat.

M'agraden de totes mides,
m'és igual la seva edat:
quan la cigala se'm tiba,
no em puc quedar aturat.

Però, cony, ja m'ho direu
com es pot tenir la dèria
de muntar-s'ho amb la canalla,
com el porc del duc de Feria!

DIABLE QUART: BELFEGOR

Belfegor sóc jo, el més gras,
i sóc golafre de mena;
quan m'afarto sóc feliç
i no em domina cap pena.

Tarragona està farcida
de bars i de restaurants,
però seria millor
que no n'hi haguessin tants.

Almenys un sí que li sobra:
un que han fet sense papers,
sense permisos ni plànols.
Tant de bo se'ls ensorrés!

Pobre Fortí de la Reina:
abans era un monument
i ara és una pastera
d'una estètica indecent!

DIABLE CINQUÈ: BARIT

Si faig cara d'emprenyat
és perquè em diuen Barit:
la mala llet em rosega
i la ira em té consumit!

Espuma em surt de la boca,
i tinc un còlic nefrític
quan sento parlar d'un jutge
que ara diuen que és polític.

Però la fama li ve
pel que ha oblidat tothom:
torturador el seu ofici;
Baltasar Garzón, el nom.

Cadenas i Tolosana:
aquest versot us dedico
mentre a aquest jutge cabró
la maça pel cul li fico!

DIABLE SISÈ: BELZEBUB, príncep

Se'm coneix per Belzebug
i també per un desfici:
envejar allò que no és meu,
ho faig per gust i per vici.

No temeu, però: prometo
que no sóc banyut ganxet,
que envegen la vostra vila
fins i tot si us feu un pet.

Diu que tenen moltes tendes,
però els caurà a tots la bava
amb l'hipermercat d'Eroski
que algú s'ha tret de la fava.

I a vosaltres, botiguers,
amb aquesta marranada,
la Gene i l'Ajuntament
us han clavat punyalada!

DIABLE SETÈ: ASTAROT, gran duc

Sóc el gran duc Astarot,
i pertanyo a la noblesa.

M'agrada no fotre brot,
i d'això en diuen peresa.

Arqueòlegs i polítics,
heu seguit la meva escola:
la feina, poca i mal feta,
i a rascar-se la titola!

Després us vénen les presses
quan el drama és imminent
i, llavors, correu-hi tots!,
cal fer una neteja urgent!

I mentre us cau el teatre,
heu parit un gran congrés
perquè els dropos hi figurin:
Tarrats, Olivé i Cortés!

SANT MIQUEL

(Entrant en escena per l'espai del Cel, pel qual evoluciona.)

Silenci, dracs infernals
que preteneu derribar
el poder de l'únic Déu:
preparats per tremolar!

MASCARON

(S'avança. Burleta.)

¿Tremolar al davant teu?
Si tens el poder del Cel,
jo tinc el foc de l'infern.
Angelet, et caurà el pèl!

BEEMOT

(Anant a trobar Mascaron i dirigint-se a sant Miquel.)

Miquel, la festa que fem,
tu no la pots adorar.
En cas que et vegis batut,
a l'infern t'has d'entregar!

SANT MIQUEL

Prova les armes i mira
el poder d'aquesta creu!
(Li ensenya la creu de l'escut.)

Totes les vostres esquadres,
aviat us rendireu!

LLUCIFER

(Acudeix en ajut de Mascaron i Beemot. To sarcàstic.)

Prova les armes i mira...!

Si a la terra has arribat
en nom de l'Ésser Suprem,
ja ho tens quasi tot guanyat!

(Mentrestant, Mascaron i Beemot s'han retirat a la seva posició.)

(To amenaçador.)

El poder et ve del Cel
però, guerra contra guerra,
jo tinc tot el de l'infern
per llençar sobre la terra!

DIABLESSA

(S'ha anat avançant cap a Llucifer, a qui es dirigeix amb to burleta.)

No t'espantis, Llucifer,
que sempre seré ta guia;
mai no et desempararé,
en la meva companyia.

Al teu costat estaré
unida com a mestressa,
i en aquest ball de diables,
jo faré de Diablessa.

(Dirigint-se a sant Miquel.)

Ja saps que sóc la supèrbia
i indigna de tu, Miquel;

(Es gira momentàniament cap a Llucifer.)

de tu, Llucifer, amiga,
i destructora del Cel!

Sóc més forta que Samsó,
sóc dona i saps que ho faré:
amb aquest ganivet curt,
el cervell et llevaré!

(Dient això, la Diablessa es treu el punyal i l'alça contra sant Miquel en actitud amenaçadora. Sant Miquel es treu l'espasa i, aixecant-la, amenaça la Diablessa, que recula un pas.)

SANT MIQUEL

Enrere, dona infernal!
Que des de dalt he baixat
per destruir Mascaron
i Lucifer, el malvat!

Aquesta espasa que porto
és el meu Déu qui la inspira;
dona perversa i cruel:
¿d'on l'has tret, tanta ira?

DIABLESSA

(Amb el punyal alçat amenaçant sant Miquel.)
Diables meus!

(Tots els diables bramen:)
Eh!!!

(Redoble de timbals; els diables adopten la figura d'ELSA: tots s'agenollen formant un cercle al centre de l'escenari amb el cap cot en direcció a la Diablessa, demostrant-li submissió.)

DIABLESSA

(Brandant el punyal per damunt del cap.)
Ei, fills meus, Lucifer meu,
per res cal que us espanteu,
que si el punyal no em falta,
en la guerra no perdreu!

(La Diablessa s'agenolla i l'Arcàngel puja damunt dels genolls de dos diables i, apuntant al Cel amb l'espasa, recita solemne.)

SANT MIQUEL

Jo sóc l'Arcàngel Sant Miquel,
que del Cel aquí us ha vingut
per matar tots aquests banyuts.
Ai, diables, quina vergonya
sentir com blasmeu Tarragona!
Prou ja d'aquestes indecències!
No us poseu amb els capellans
i estimeu petits, joves, grans...!
Santa Tecla, nostra patrona,
acaba amb tots aquests diables,

que són uns grans irresponsables!

Visca Tarragona!!

(Contesten els diables, vençuts.)

Visca!!

Visca la Festa Major!!

(Tornen a contestar els diables.)

Visca!!

(L'Arcàngel surt d'escena. Els diables s'aixequen i encenen una carretillada en rodó, al centre de la qual evolucionen Llucifer i la Diablessa; un cop acabada, abandonen l'escenari.)